

Одбор за имунологију и алергологију
одељења медицинских наука САНУ

САНУ

СРПСКА АКАДЕМИЈА
НАУКА И УМЕТНОСТИ

СВЕТСКИ ДАН ИМУНОЛОГИЈЕ

2012

ИМУНСКИ МЕХАНИЗМИ У ОЧУВАЊУ ЗДРАВЉА И У БОЛЕСТИ

Београд, 24. 04. 2012.

Друштво имунолога Србије

Имунски механизми у резистенцији на *A. fumigatus*

Ивана Мирков¹, Amal Atia Mhfoud El-Muzgħi¹, Александра Попов¹, Јелена Ђокић¹,
Борђе Миљковић², Јасмина Гламочлија³, Драган Катарановски^{1,4}, Милена
Катарановски^{1,5}

¹Одељење за екологију, Институт за биолошка истраживања „Синиша Станковић“, Универзитет у Београду;

²Одељење за имунологију, Институт за биолошка истраживања „Синиша Станковић“, Универзитет у Београду;

³Одељење за физиологију биљака, Николашка лабораторија, Институт за биолошка истраживања „Синиша Станковић“, Универзитет у Београду

⁴Институт за зоологију, Биолошки факултет, Универзитет у Београду;

⁵Институт за физиологију и биохемију, Биолошки факултет, Универзитет у Београду.

Испитивања имунског одговора на плућну инфекцију опортунистичком гљивом *Aspergillus fumigatus* врше се највећим делом изазивањем леталне инфекције код имуносупримираних мишева, док је мање је података о механизимима резистенције на инфекцију код јединки са нормалном имунском функцијом. У овом раду испитане су компаративно карактеристике имунског одговора у плућној неletalnoј инфекцији (интратрахеална апликација) имунокомпетентних јединки пацова два соја, Dark Agouti (DA) и Albino Oxford (AO). Пацови оба соја елиминишу инфекцију, али су DA јединке ефикасније (одсуство раста гљиве 15. дана након инфекције, у поређењу са 30. даном код AO пацова, мерено на основу броја колонија гљиве CFU тестом). Хистолошка слика плућа AO пацова (микрограмуломи, хемосидерофаги у интерстицијуму, фокуси консолидације) указује такође на мање ефикасан одговор код овог соја. Инфекција доводи до индукције пролиферације лимфоцитита и стварања Th ћелија у дренирајућим лимфним чворовима, али је продукција IFN-γ већа код AO јединки, IL-17 код DA јединки, уз смањење IL-4 код DA пацова. CD4⁺ лимфоцити (магнетна сепарација) су главни извор IFN-γ и IL-17 код DA пацова, док и CD4⁺ ћелије доприносе продукцији ових цитокина код AO пацова. Ђелије бронхоалвеоларног испирка AO пацова продукују више IFN-γ, уз уклањање конидија у присуству вишеструко виших концентрација IL-17 и IL-10, у поређењу са DA јединкама. Испитивања појединачних параметара од важности за ефекторске функције у плућима су указала на смањење заступљености гранулисаних ћелија у популацији ћелија плућа (изолованих ензимском дигестијом) AO пацова, њихов мањи адхезивни капацитет, као и слабију (у поређењу са DA) конидиоцидну способност. Ове активности се код DA пацова одвијају у условима значајно више и раније продукције IFN-γ, као и ране, пролазне продукције IL-17, а касније или перзистентно повећане продукције овог цитокина код AO пацова и повећања IL-4 (рано код оба соја, а затим само код AO). Разлике у индукцији/експресији цитокинског одговора на плућну инфекцију *A. fumigatus* могу да утичу на ефикасност уклањања инфекције код пацова.

Рад је финансиран од стране Министарства за просвету и науку Републике Србије (Прој. # 173039)